

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 7. Quàm deplorandu[m] inuidæ malum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

parricidali impietate, patri primùm, mox & matri, nonem deinde ceteris fratribus oculos effodit, vt videre non possent cladem secururam. Solum decimum è fratribus, natu minimum stoliditatis opinio ab hac immanitate exemit. Quis hîc non videat, fabulam initio à me recitatam, in historiam transisse, & inuidum progredi, vsque ad oculos alijs eradicandos? Sed nondum est finis. Viginti duos oculos, in vna patina cruentatos, & oculos suorum, siccis ipse, immo gaudentibus oculis aspexit. Non illum patris maiestas, non matris amor, non fratrum dulcis consuetudo mouit. Adeò saxeus fuit, vt neque miserabili aspectu tot calamitosorum percelleretur. Ita crudelissimè excæcatus, & orbitatem, quam lachrymis deplorare non poterant, eiulabili questu lamentantes, in vnum conclaue conduxit, & subdito igne, viuos concremauit. Tanta est libido regnandi, tantus inuidiæ furor, tanta amentia liuoris, sua commoda, per aliena damna promoventis.

VII.
 QVAM
 DEPLO-
 RANDVM
 INVIDIÆ
 MALVM?

Ad tam barbarum facinus, quasi excusso veterno, & stupore abiecto, frater minimus, solus adhuc superstes, è regia profiliens, & per publicas vndique plateas circumcursans, ac demum

demum ad asylum fani confugiens altissima contentissimaque voce clamavit: *Isialla: o Deus, quam impius est frater meus! qui, cruenta manu, sceptrum inuasit, regnumque violenta successione iniustus heres, nefarius successor occupavit.* Hæc vociferatio non tantum Armutianorum aures, sed etiam nubes ipsas peruasit. Et cur non? Si enim ad Cain, qui unicum fratrem occidit, Dominus dixit: *Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra? quid putemus, ad tot fratrum, ad matris & patris interentorem dici debuisse? Nec dubito, nullum esse, qui, hæc à me dum audit narrari, non quam vehementissimè indignentur.* Rectè quidem, sed frustra parricidæ huic indignamini, quia ille pœnam suam non effugit, ut postea intelligetis. Si utiliter vultis indignari, ipsi invidiæ indignamini: hæc detestatione, hæc omni execratione & fuga est digna, quæ tantorum malorum est mater, tantaque semper, in orbem terrarum, mala inuexit; cumque plurimos quotidie in inferos mittat, tamen à paucissimis agnoscitur, à paucissimis pœnitentiâ deletur. Operæ igitur pretium, iramo necessarium est, digito demonstrare, qui, & quam multi hoc vitio laborent.

Atque

Gen. 4.
10.